DACĂ OLIMPIADA '76 AR FI MÎINE...?

ÎN PANOPLIA SCRIMEI POT STRĂLUCI MAI MULTE MEDALII

Condiția principală: O MUNCĂ DE DESĂVÎRȘIRE FĂRĂ PREGET

Se vor împlini, în anul Montrealului, două decenii de cînd scrima românească dobîndea prima medalie olimpică: argintul cucerit, pe planșele de la Melbourne, de Olga Orban-Szabo, cu talentul și dîrzenia care au dus-o pînă aproape de aurul supremului titlu și care, peste numai cîțiva ani, i-au înscris numele printre campioanele lumii.

De atunci și pînă astăzi, palmaresul scrimei românești s-a îmbogățit cu multe rezultate de prestigiu: titluri și medalii la Jocurile Olimpice, titluri și medalii la campionatele mondiale pentru seniori și tineret, victorii repetate ale floretistelor clubului Steaua în Cupa Europei, succese în marile turnee internaționale, alături de tot ceea ce are mai valoros lumea scrimei.

Au însemnat aceste aproape două decenii o epocă de afirmare a scrimei noastre. Și dacă cele mai mari merite le au floretistele și floretiștii, nu putem trece cu vederea faptul că, în ultimii ani, sabrerii și spadasinii au făcut, la rîndul lor, pași importanți spre elita mondială a acestor probe.

Dar, dacă Olimpiada ar fi mîine ?... Luînd ca puncte de referință rezultatele fruntașilor scrimei noastre la competițiile importante ale anului trecut, constatăm că aceștia au avut o comportare inconstantă care, pe de o parte, vădește posibilitățile lor de a obține rezultate optime, dar, pe de altă parte, denotă o labilitate a formei sportive, a stării psihice, surprinzătoare la niște sportivi cu mulți ani de pregătire în urma lor, cu o suficientă experiență a marilor concursuri.

În momentul de față, loturile noastre reprezentative se află în plin proces de remaniere. Început de federația de specialitate încă din anii trecuți, mai timid, el este continuat, acum, cu mai mult curaj. De altfel, acest proces are un caracter aproape general în lumea scrimei așa încît este de așteptat ca, la Montreal, să vedem în lupta pentru titluri și medalii o nouă generație de trăgători.

În ceea ce ne privește, putem spune că „noul val" are o serie de elemente valoroase, de certă perspectivă, ca: Magdalena Bartoș, Viorica Draga, Marcela Moldovan, Aurora Crișu (floretă fete), A. Kuki, C. Moise, P. Buricea (floretă băieți), I. Pop, C. Marin (sabie), O Zidaru, I. Popa, P. Szabo, L. Angelescu (spadă), pentru a nu menționa decît o parte din ei. Unii au fost promovați, încă de anul trecut, alături de seniori, în primele reprezentative ale țării. Avem convingerea că toți sînt conștienți de marile răspunderi ce le incumbă într-o asemenea postură. Ei trebuie să rețină — însă — că nu este de ajuns să-i egaleze pe predecesorii lor, ci trebuie să-i întreacă din punct de vedere valoric. Antrenorii, tehnicienii acestui sport, au datoria să-i facă să înțeleagă că dialectica performanței îl obligă pe sportiv să nu se mulțumească niciodată cu poziția — oricît de avansată — la care a ajuns. În fond, din strădania sportivului de a se autodepăși necontenit se naște marea forță care îl ajută să-și depășească partenerii, chiar și în cele mai aprige întreceri.

Numai în aceste condiții scrimerii noștri vor putea îndeplini cu succes acest obiectiv pe care Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie 1973 l-a pus în fața sportului de performanță: **„...reprezentarea cu demnitate a sportului românesc în competițiile internaționale".**

NOUL VAL, O REALITATE PALPABILĂ!

NU MAI PUȚIN DE 17 TINERI SCRIMERI, ÎN PLINĂ TENTATIVĂ CĂTRE TITULARIZARE PENTRU J.O.

Trebuie să spunem de la bun început: și în sportul mușchetarilor, noul val reprezintă o realitate palpabilă Munca de selecție și de instruire desfășurată de o serie de antrenori a dat, așadar, roade propulsînd în sfera consacrării multe elemente talentate. Deosebit de îmbucurător este și faptul că o parte din exponenții noului val au și confirmat, în primul an al actualului ciclu olimpic, încrederea acordată de tehnicienii lotului impunîndu-se în rîndul fruntașilor scrimei noastre. Observația este valabilă pentru toate probele.

ADALBERT KUKI, UN PROMIȚĂTOR FLORETIST

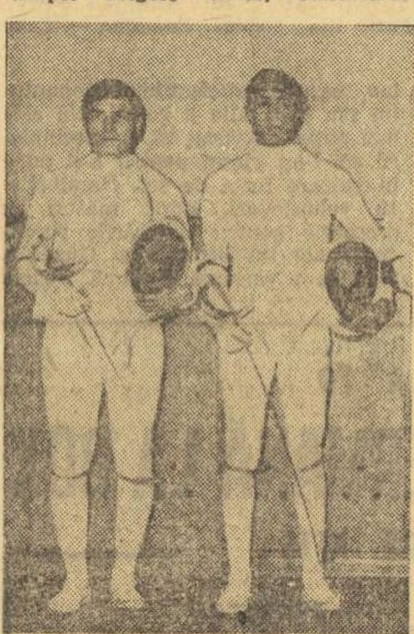
În floreta masculină, șeful noii promoții se numește **Adalbert Kuki** și este elevul antrenorilor din Satu Mare, Alexandru Csipler și Ștefan Haukler. Kuki s-a ridicat în fruntea noii generații de floretiști datorită modului în care îmbină îndemînarea cu fantezia, calități indispensabile unui scrimer de clasă Evoluția sa din ultimii doi ani, cînd a cucerit titlul de campion al țării la juniori mari, iar în întrecere cu scrimerii seniori ai altor țări, titlul de campion balcanic (1972) și de vicecampion balcanic (1973), atestă că ne aflăm în fața unui trăgător capabil să pășească în rîndurile elitei mondiale la această probă la Jocurile Olimpice din 1976. **Constantin Moise**, coleg de „clasă" cu Kuki la Satu Mare și **Petre Buricea**, un sîrguincios elev al prof. Cornel Pelmuș la Școala sportivă nr. 1 din București, completează un trio de floretiști care reprezintă cu cinste noua generație de mușchetari.

MULTE VALORI ÎN FLORETA FEMININĂ

De cîteva decenii încoace, floreta noastră feminină se menține la o valoare ridicată beneficiind de un mai mare număr de talente existente în această probă. Marile competiții internaționale ale anului trecut au dovedit că reprezentantele noului val s-au integrat armonios în rîndurile eșalonului fruntaș din țara noastră **Magdalena Bartoș** s-a numărat printre finalistele prestigiosului turneu pentru Trofeul Martini și împreună cu o altă colegă de vîrstă, **Viorica Draga** au avut o contribuție substanțială la frumosul succes al echipei feminine în cadrul întrecerilor Universiadei. Bartoș, formată la „Viitorul" sub competenta îndrumare a prof Tănase Mureșan, mai are două colege de club pe cale de a dobîndi consacrarea: **Aurora Crișu** (pe care un accident a împiedicat-o, anul trecut, să ia parte la marile competiții) și **Carmen Budur**. Ambele sînt la fel de ambițioase și sîrguincioase ceea ce a făcut ca specialiștii să le acorde mult credit și să le aștepte cu încredere promovarea în rîndul trăgătoarelor de frunte. Viorica Draga (antrenor: prof. Cornel Pelmuș) și-a confirmat posibilitățile în 1973 la fel ca și **Marcela Moldovan** (antrenor: Al. Csipler) care a dovedit multă tenacitate în cîștigarea titlului balcanic — 1973.

RITM SUSȚINUT ÎN FORMAREA UNOR VALOROȘI SPADASINI

Este o observație care aparține sportivului sovietic, campionul olimpic Grigori Kriss, cunoscător

Doi dintre sabrerii de nădejde ai „noului val": Cornel Marin *(stînga)*, Marin Mustață *(dreapta)*

temeinic al spadasinilor noștri în compania cărora a susținut multe concursuri oficiale și de pregătire. Este o observație care îi vizează, în primul rînd, pe **Paul Szabo** (antrenor: Adalbert Gurath) și pe **Liviu Angelescu** (antrenor: prof. Marin Ghimpușan). Szabo și-a cîștigat locul în lotul primei reprezentative de seniori prin cunoștințe tehnice superioare și printr-o maturitate sportivă remarcabilă pentru vîrsta sa. Aceste calități îi conferă luciditate și constanță pe planșă, îl ajută în obținerea unor rezultate bune. Angelescu, apariție oarecum meteorică în spada de performanță a surprins mai ales în 1973 (cînd a și cucerit titlul balcanic) prin evoluții îndrăznețe, prin grija de a-și forma un stil propriu. **Octavian Zidaru** și **Ioan Popa** (antrenor: prof. Ioan Halmagy) și **Nicușor Doboș** (antrenor: Constantin Ciocîrlie) parcurg și ei cu fermitate drumul deloc ușor ce duce spre consacrare.

LA SABIE — TRĂGĂTORI OFENSIVI

Pentru sabie relevăm, în primul rînd, doi trăgători care se situează aproximativ pe același plan la capitolul dîrzenie: **Ion Pop** (antrenor: prof. Ladislau Rohony) și **Cornel Marin** (antrenor: Dumitru Mustață). Sigur, între ei există unele deosebiri de stil, de concepție, dar important este că atît Pop cît și Marin sînt adepții ofensivei, ai combativității gîndite care le-au și adus, pînă acum, rezultate lăudabile în marile competiții. Pop a cucerit titlurile balcanice în 1972 și 1973, iar Marin a fost finalist în turneele de la Moscova — 1973 și 1974, ca și la Sofia — 1973. **Marin Mustață** și **Emil Oancea** (antrenor: Dumitru Mustață) completează acest valoros lot de tineri sabreri despre care nădăjduim să scriem tot mai mult.

★

Încheind aceste considerațiuni despre reprezentanții noului val, dorim să le atragem atenția că excelentele lor calități, cunoștințele ce le-au dobîndit pînă acum, nu vor putea fi valorificate la parametri optimi, în competițiile la care vor lua parte, decît cu condiția de a-și desăvîrși pregătirea, sub toate aspectele Aceasta înseamnă a asculta toate recomandările antrenorilor, a fi buni colegi, gata să se ajute, fără rezerve, pentru a urca împreună treptele măiestriei sportive.

ÎN PRIMUL AN PREOLIMPIC

AUR, ARGINT ȘI BRONZ...

...DAR ȘI COMPORTĂRI CU MULT SUB AȘTEPTĂRI

Anul competițional 1973, primul din cadrul pregătirilor pentru J.O., nu a putut fi apreciat ca total satisfăcător, în ceea ce privește evoluția scrimerilor noștri fruntași. Unele rezultate de prestigiu, după cum vom vedea, au confirmat clasa „mușchetarilor" români. Au existat însă și momente în care reprezentanții noștri, din diferite motive (cele mai multe fiind legate, în principal, de gradul lor de pregătire) n-au oferit totul, situîndu-se pe poziții sub posibilitățile lor recunoscute Nu trebuie să eludăm în același timp și un alt aspect important: unele rezultate nesatisfăcătoare ale scrimei noastre de performanță își au explicația și în faptul că loturile au suferit în 1973, o serie de modificări de structură, au intervenit înnoiri, promovări De aici, carențe la capitolul experiență și omogenitate Este evident, însă, că antrenorii de lot, anticipînd asemenea transformări, ar fi putut găsi și soluțiile necesare, astfel ca loturile, în ansamblul lor, să nu înregistreze scăderi valorice Este ceea ce rămîne să rezolve — mai convingător — de acum înainte, tehnicienii investiți cu pregătirea „olimpicilor".

RESPECTÎND CRONOLOGIC PROGRAMUL COMPETIȚIONAL INTERNAȚIONAL, se cuvine să amintim că scrima noastră de elită a debutat în 1973 cu un rezultat promițător la **Bruxelles**, un loc 5 în „Trofeul Martini" la sabie (Dan Irimiciuc), într-o confruntare sportivă de anvergură, cu participarea celor mai valoroși sabreri din lume (V. Sidiak, J. Paulowski, P. Maroț ș.a.). A urmat, curînd, întrecerea de la **Torino**, unde echipa campioană a țării, Steaua, a cucerit pentru a treia oară consecutiv „Cupa Europei". În același oraș italian, în „Trofeul Martini", trei românce au ajuns în finală (4 — Ecaterina Stahl, 5 — Ileana Gyulai, 6 Magda Bartoș). Din păcate în celelalte competiții dotate cu cupe continentale, reprezentanții noștri n-au mai ocupat poziții de frunte.

ÎN PLINĂ PREGĂTIRE PENTRU CAMPIONATELE MONDIALE DE SENIORI din Suedia, scrimerii români au mai susținut o serie de concursuri — test, destul de edificatoare în ceea ce privește posibilitățile lor. Pentru Mihai Țiu — „Trofeul Giovannini" de la **Bologna**, a însemnat un frumos succes — locul II (după baraj) din peste 150 de concurenți. Dan Irimiciuc și Cornel Marin au concurat la **Moscova**, într-un turneu onorat cu prezența celor mai reputați trăgători din U.R.S.S. și din alte țări, reușind să ocupe poziții cu un larg ecou în lumea scrimei 1 și, respectiv, 5! În fine, un ultim test în vederea „mondialelor" care a angajat la **Sofia** aproape tot ce a avut mai în formă scrima românească de performanță, „Turneul Prietenia". Marea întrecere din capitala Bulgariei a relevat pregătirea avansată, a floretistelor mai ales, clasate pe locul I la individuale, prin **Suzana Ardeleanu** și pe locul 2 la echipe. Spada a avut de asemenea, o comportare notabilă, trei trăgători reușind să intre în finală (1 — **Duțu**, 5 — **Pongrat**, 6 — **Bărăgan**), în timp ce echipa s-a situat pe locul secund. Iar la sabie este de notat un loc 4 în finală, prin Alexandru Nilcă.

ÎN CIUDA ACESTOR „SEMNE BUNE", marea întrecere a scrimerilor lumii de la Göteborg n-a constituit decît un palid prilej de satisfacție pentru mișcarea noastră sportivă. Echipa feminină de floretă, e drept, a repetat rezultatul de la J.O. — medalii de bronz, iar o sportivă a intrat în finală (**Ana Pascu**, locul 5). Dintre floretiști, însă, doar **Mihai Țiu** a manifestat o anumită constanță valorică, intrînd în finală (locul 4), în timp ce echipa s-a situat pe locul 6. Sabrerii, de la care se aștepta un rezultat bun, n-au obținut decît un loc 5 la echipe. Iar spadasinii, după un dramatic meci cu echipa Ungariei, pe care au condus-o și au ținut-o în șah mai bine de trei manșe, au pierdut de justețe, la tușe.

A VENIT, ÎNSĂ, UN MOMENT DE REGĂSIRE, de galvanizare a forțelor și ambițiilor — Universiada de vară de la **Moscova**, ultimul mare examen al anului pentru scrimerii români. Aici, în fine, exponenții de frunte ai „mușchetarilor" noștri au fost mult mai aproape de ceea ce așteptam de la ei, reușind cîteva rezultate onorabile — trei medalii: aur prin echipa feminină de floretă (**Ileana Gyulai, Ecaterina Stahl și Viorica Draga**), argint prin **Mihai Țiu** și bronz prin **Dan Irimiciuc**. Pe o poziție care le-a confirmat ascensiunea valorică înregistrată în 1973 s-au situat și spadasinii, în proba pe echipe (IV), în timp ce echipele de floretă și sabie s-au situat pe locurile V, la fel ca și Ileana Gyulai în finala individuală. Oricum, un bilanț care a spus mult mai mult decît cel de la Göteborg, o contribuție substanțială a scrimerilor la ocuparea locului 3 pe națiuni de către delegația sportivă universitară a României.

ÎNTINERIREA UNOR LOTURI, paralel cu o muncă mai conștientă, mai responsabilă au favorizat acest finiș bun al scrimei românești. Cu învățămintele izvorîte din comportarea avută în primul an preolimpic, cu un plus de maturitate tactică, acum și cu o pregătire psihologică specială absolut necesară, sportivii noștri de elită vor fi în măsură să demonstreze virtuți mai mari în 1974, în mod special la Campionatele mondiale de la Grenoble, principalul test olimpic al anului...

Momentul culminant al floretistelor noastre în 1973: încununarea cu titlul de campioane mondiale universitare în proba pe echipe. De la stînga: Suzana Ardeleanu, Ileana Gyulai, Viorica Draga, Ecaterina Stahl, Magdalena Bartoș

TENDINȚE ACTUALE ÎN SCRIMA MONDIALĂ

CE REFLECTĂ CLASAMENTELE ULTIMILOR DOI ANI

O investigare mai largă în scrima mondială ne pune în fața unor constatări interesante privind potențialul actual și, într-o oarecare măsură, de perspectivă al principalelor țări care candidează la locurile fruntașe în ierarhiile olimpice. Sînt constatări care îi interesează direct pe antrenorii și sportivii noștri deoarece nivelele valorice ale acestor țări vor condiționa, într-o măsură, și rezultatele scrimerilor noștri. Nu ne vom limita la o situație conjuncturală ci ne vom referi la tendința ce se manifestă în scrima diferitelor țări, în ultimii doi ani.

Începînd cu floreta feminină trebuie să subliniem că în această probă s-au produs mari primeniri. Vizibile încă în anul Olimpiadei müncheneze, ele au eliminat din fruntea ierarhiei mondiale o serie de nume consacrate: campioane mondiale ale anilor precedenți ca Marie Chantal — Demaille (Franța), Galina Gorohova, Aleksandra Zabelina (ambele, U.R.S.S.), pe campioana olimpică din 1972, Antonella Ragno — Lonzi (Italia), pentru a continua în 1973 cu alte trăgătoare prestigioase ca Elena Belova (U.R.S.S.) și Ildiko Bobiș (Ungaria). Exceptînd-o pe maghiara Ildiko Rejtö (care a depășit de altfel, anii tinereții), **în fruntea floretistelor s-au instalat reprezentantele noilor generații: Valentina Nikonova (U.R.S.S.), campioană mondială la Göteborg**, cîștigătoare a Trofeului Jeanty, clasată pe locul II la Universiadă și în Trofeul Martini, apoi **Valentina Burocikina, a floretistă de mare perspectivă, care a cules în 1973 trei titluri (campioană a U.R.S.S.** (senioare), campioană mondială de tineret și campioană mondială universitară). Anul acesta, ea și-a adjudecat pentru ultima oară titlul unional la categoria junioare.

În afara floretistelor sovietice (în rîndul cărora se mai află alte elemente tinere de valoare ca Zoia Filatova — Dzerajinskaia și Olga Kniazeva), dețin actualmente o situație bună și trăgătoarele din Ungaria unde există de asemenea un „nou val" remarcabil, în frunte cu Ildiko Tordasi — Schwarzenberger și Maria Marosi. **Cu multă atenție trebuie urmărită evoluția ascendentă a floretistelor vest-germane care au progresat sensibil în ultimii ani (ca și la alte arme, cu excepția sabiei).** Numele lor de vîrf sînt Ute Kircheis și Karin Rutz.

În domeniul floretei masculine, după un an de perturbări mai serioase ale ierarhiei mondiale (fruntașii anului precedent Vasil Stankovici — U.R.S.S. și polonezul Marek Dabrowski au coborît tocmai în zona locurilor 6—9, iar pe primele locuri s-au instalat sportivii cotați anterior mai jos de primii zece trăgători ai lumii), în 1973 situația a fost mai calmă. Au dominat proba maghiarul J. Kamuti și francezul Chr. Noel (talonați de M. Țiu). **Oamenii de viitor ai acestei probe par a fi sovieticul I. Cij**, vicecampion mondial la Göteborg, clasat pe locul IV la Universiadă și V la Turneul Prietenia (Sofia), **precum și vestgermanul Mathias Behr**, vicecampion mondial de tineret, clasat al III-lea în Trofeul Giovannini. Polonezii dețin de asemenea o bună garnitură de tineri talentați care împreună cu Woyda și Dabrowski pot produce surprize în viitorul apropiat. La rîndul său R.F. Germania, alături de M. Behr, posedă alți trăgători tineri și bine rodați în marile concursuri (A. Wessel, K. Reichert ș.a.).

Este interesant de reținut că R. F. Germania, deși nu are elemente care să fi venit în prim-planul probei individuale la spadă dispune de o echipă foarte omogenă (și tînără) care a progresat spectaculos în ultimii doi ani, de pe poziția a 8-a pe locul întîi datorită faptului că a cîștigat titlul mondial la Göteborg și s-a mai impus în turneele premergătoare „mondialelor" (la Tauberbischofheim și Films). Iată și cîteva nume din această echipă: R. Behr, J Hehn, K. Peter. **Noi înclinăm să credem că în viitor proba va fi dominată de trăgătorii sovietici și maghiari care au o statornică tradiție în spadă.**

În 1973 s-a situat în fruntea spadasinilor suedezul R. Eddling (în virtutea titlului mondial dar și a unor locuri fruntașe la Trofeul Monal-II, Innsbruck-I și Ystad-I). O remarcabilă constanță a dovedit italianul G. Pezza (la C.M.-III, la Monal-V, Genova-II, la Viena-III). O ascensiune notabilă în tabloul primilor 10 spadasini ai lumii au avut trăgătorii sovietici S. Paramonov și V. Modzolevski, precum și maghiarul I. Östrics (campionul mondial universitar).

Sabia are un cap de listă foarte stabil, pe campionul olimpic de la München și vicecampionul anului 1973, V. Sidiak (U.R.S.S.). La fel de constant s-a dovedit compatriotul său V. Nazlîmov (C.M.-III, Universiadă-I, Sofia-I, Moscova-II, Martini-IV). De altfel, în tabloul primilor zece sabreri ai anului 1973 se află 4 sportivi sovietici, doi maghiari (T. Kovacs, P. Marot), doi italieni (M. Montano și M. Maffei) inepuizabilul polonez J. Pawlowski și sportivul nostru D. Irimiciuc.

În ceea ce privește valoarea echipelor, nu s-au făcut simțite decît foarte mici permutări de locuri. Și în 1972 și în 1973.

Va fi interesant de văzut ce nume noi va propulsa, spre loturile de seniori ale țărilor respective, ediția din acest an a campionatelor mondiale de tineret, deoarece dintre fruntașii noii generații vor trebui să se recruteze și viitorii mari trăgători, favoriții posibili ai Jocurilor Olimpice din 1976.

Dan Irimiciuc *(dreapta) în timpul unui asalt cu redutabilul sabrer sovietic* Vladimir Nazlîmov, *în turneul de la Moscova — 1973, terminat cu victoria trăgătorului nostru*

COMPONENȚII LOTURILOR OLIMPICE

GRUPA A

FLORETĂ: **Suzana Ardeleanu, Ileana Gyulai, Ana Pascu, Ecaterina Stahl, Magda Bartoș, Mihai Țiu**; SABIE: **Dan Irimiciuc.**

GRUPA B

FLORETĂ: **Aurora Crișu, Viorica Draga, Marcela Moldovan, Elena Pricop, Ștefan Ardeleanu, Petre Buricea, Adalbert Kuki, Constantin Moise, Constantin Niculescu, Tudor Petruș**; SABIE: **Cornel Marin, Marin Mustață, Alexandru Nilcă, Emil Oancea, Ioan Pop, Dan Popescu**; SPADĂ: **Liviu Angelescu, Constantin Bărăgan, Constantin Duțu, Nicolae Iorgu, Alexandru Istrate, Anton Pongraț, Ioan Popa, Paul Szabo, Octavian Zidaru.**

GRUPA C

FLORETĂ: **Adriana Băcioiu, Carmen Budur, Roxana Cochirleanu, Maria Gospodinov, Luminița Popa, Ștefania Tudose, Nicușor Alexe, Eugenia Heim, Gheorghe Pordea, Eugen Roșu, Aurel Ștefan, Petru Tomori, Nicolae Vlad**; SABIE: **Alexandru Csiki, Adrian Creițaru, Gabriel Duția, Mihai Frunză, Doru Mancaș, Mihai Michere, Adrian Neagu, Ion Pantelimonescu, Constantin Soare, Aurel Stan, Șerban Vlad**; SPADĂ: **Ion Dima, Gabriel Dinescu, Nicușor Doboș, Ervin Kerekeș, Constantin Manta, Doru Matei, Mircea Rotaru, Viorel Ștefănescu.**

CANDIDAȚI PROPUȘI DE C.J.E.F.S. ȘI CLUBURI

BIHOR: Francisc Hetz și Ladislau Bereczki
DOLJ: Dan Podeanu, Marius Bunea, Rodica Onu.
IAȘI: Vasile Aniculăesei
PRAHOVA: Viorel Cursaru, Mihaela Manole.
SATU MARE: Maria Lazăr, Gabriela Garda.
Municipiul BUCUREȘTI: Mariana Ostafi, Mihai Dumitrescu (toți de la Viitorul), **Felicia Stoica** (Steaua).

N.R. Loturile prezentate nu sînt. bineînțeles, definitive ci susceptibile de modificări în funcție de rezultatele pe care le vor obține sportivii în cauză. F.R Scrimă și-a propus ca, la fiecare șase luni, să analizeze comportarea componenților loturilor și să aducă modificările ce se vor impune.

VIITOAREA EDIȚIE A J. O. RIDICĂ PROBLEME... DAR NU DE NEREZOLVAT

Printre sporturile care, la viitoarea ediție a Jocurilor Olimpice, vor cunoaște anumite modificări se află și scrima. Potrivit ultimelor prevederi ale C.I.O., programul întrecerilor de scrimă se va desfășura în 10 zile în loc de 11 ca pînă acum, iar numărul sportivilor pe care îi poate înscrie o țară a fost ușor diminuat.

Începînd cu ediția de la Montreal a J.O., echipele deși rămîn la același număr de componenți (4) nu vor mai dispune decît de două rezerve pentru toate cele patru probe. Una din ele este destinată echipei feminine de floretă, iar cealaltă va trebui să deservească toate cele trei probe masculine (floretă, sabie, spadă).

În această situație, nou creată, apare — firește — necesitatea formării unor trăgători polivalenți care să poată face față eventualelor solicitații. Se cunosc cazuri de floretiști care au evoluat și în probele de spadă, chiar cu mult succes. Am vrut să cunoaștem care este părerea specialiștilor noștri în această chestiune și ne-am adresat antrenorului principal al lotului masculin de floretă, Vasile Chelaru. Acesta ne-a explicat că, din fericire, printre floretiștii noștri fruntași se află un bun mînuitor al sabiei, Ștefan Ardeleanu, că — în general — „elevii" săi au cunoștințe și în acest domeniu astfel că, printr-un scurt stagiu de reîmprospătare a cunoștințelor — se poate rezolva problema unor eventuale intervenții în celelalte probe.

ÎN LOC DE CONCLUZII:

4 CAUZE CARE AU FRÎNAT PROGRESUL

Știut fiind că reprezentanții scrimei noastre nu au confirmat, întrutotul, așteptările, în anul expirat, considerăm util să evocăm principalele cauze care le-au frînat progresul, care i-au împiedicat să exprime, pe planșă, la nivel optim calitățile și experiența lor. Să nu se uite că lichidarea acestor cauze rămîne o sarcină de primă importanță atît pentru antrenori cît și pentru sportivi.

Iată-le în linii mari, așa cum au reeșit din analiza făcută cu prilejul ședinței lărgite din decembrie 1973 a comitetului federal:

1. Volumul de muncă a fost necorespunzător, situîndu-se la cote minime, ceea ce a dovedit comoditate din partea sportivilor și lipsă de exigență din partea antrenorilor;
2. Individualizarea antrenamentelor — atît de necesară mai ales în condițiile unor loturi formate din trăgători de vîrste diferite, cu experiență diferită — nu i-a preocupat în suficientă măsură pe antrenori;
3. Nu s-a asigurat concordanța ce se impunea între factorii care concură la atingerea formei maxime: pregătire-concurs-refacere;
4. În pregătirea sportivilor și în concepția lor de concurs s-a resimțit destul de mult munca rutinieră (antrenamente șablonizate, aride, prea puțin variate), utilizarea unor metode neconforme cu evoluția actuală a scrimei.

4 MIJLOACE DE A ÎNLESNI PROGRESUL

În sport — ca și în alte domenii de activitate — progresul este condiționat, pe de o parte, de înlăturarea cauzelor care îl frînează, iar, pe de altă parte, de găsirea și utilizarea unor modalități noi, capabile să-i înlesnească mersul înainte.

Prima sarcină a antrenorilor și a sportivilor (și nu numai a celor din loturile reprezentative), este, prin urmare, lichidarea lipsurilor arătate cu diferite prilejuri, alăturat reamintite și de noi. De asemenea, este necesar să se mai realizeze — în spiritul unei înalte responsabilități — o serie de obiective privind optimizarea procesului de pregătire olimpică:

1. Creșterea volumului de muncă, în pregătirea lotului ca și în secții, ajungîndu-se la cifra de 1 000—1 200 ore anual;
2. Perfecționarea la cel mai înalt nivel a acțiunilor tehnico-tactice, punîndu-se accentul pe formarea unui stil de luptă ofensiv;
3. O mai mare grijă pentru pregătirea morală a sportivilor, ceea ce impune îmbunătățirea muncii politice și educative;
4. Preocuparea antrenorilor pentru asimilarea promptă a noutăților, pentru modernizarea procesului de pregătire utilizînd metode și mijloace noi: modelarea, colaborare strînsă cu Centrul de cercetări științifice, vizualizarea procedeelor tehnice și tactice prin folosirea filmului și a videorecordingului etc.

Pagină realizată de Sebastian BONIFACIU și Tiberiu STAMA